

Μανία με την άνοιξη (ακόμα και) μέσα στο κατακαλόκαιρο: περί της διανοητικής ουσίας όλων των (χαμένων) εξεγέρσεων

<https://1.bp.blogspot.com/-aFCreL90dbk/XVAhnUpfAI/AAAAAAAAA0ig/3kohSkFdV8wil50ArO1dm4yFnnzQsgVtACLcBGAs/s1600/%25CF%2583%25CF%2580%25CF%2581%25CE%25B9%25CE%25BD%25CE%25B3%25CE%25BA.jpg>

[<https://1.bp.blogspot.com/-t5-ShioN884/XVafXKdwS1I/AAAAAAAAA0iQ/InBQ44bhkjmKkhrXeeOmKgqggEUy7ilBwCLcBGAs/s1600/%25CE%25BC%25CE%25B1%25CE%25BD%25CE%25AF%25CE%25B1%2B%25CE%25BC%25CE%25B5%2B%25CF%2584%25CE%25B7%25CE%25BD%2B%25CE%25B5%25CE%25BE%25CE%25AD%25CE%25B3%25CE%25B5%25CF%2581%25CF%2583%25CE%25B7.jpg>]

<https://1.bp.blogspot.com/-t5-ShioN884/XVafXKdwS1I/AAAAAAAAA0iQ/InBQ44bhkjmKkhrXeeOmKgqggEUy7ilBwCLcBGAs/s1600/%25CE%25BC%25CE%25B1%25CE%25BD%25CE%25AF%25CE%25B1%2B%25CE%25BC%25CE%25B5%2B%25CF%2584%25CE%25B7%25CE%25BD%2B%25CE%25B5%25CE%25BE%25CE%25AD%25CE%25B3%25CE%25B5%25CF%2581%25CF%2583%25CE%25B7.jpg>

Η μανία με την άνοιξη εντός κατακαλόκαιρου αν μη τι άλλο δικαιολογημένα εξεγείρει εντός σας όλων των τύπων – εκκινώντας από τον αμιγώς ιατρικό – τα **εύλογα ερωτηματικά**, πλην όμως μην αφεθείτε ανήμποροι σε αυτή την εύλογη εξέγερση να παρασυρθείτε πριν σπεύσετε να παραχωρήσετε ίσο χώρο στο σύμφυτο της λογικής παράλογο που θέλει κάθε εν δυνάμει εξεγερμένο να συμπληρώνει την αδυναμία του να εξεγερθεί με τα πιο κοντινά – τα φυσικά δηλαδή – της εξέγερσης ισοδύναμα. Ή υποκατάστατα...

Κάπως έτσι – ως παραπάνω – εξηγείται των προικισμένων γραφιάδων η μανία με την άνοιξη, λάβετε ένα (ακόμα) δείγμα της από τον σπουδαίο Βόσνιο Μέσα Σελίμοβιτς: Το ισοδύναμο (υποκατάστατο) της εξέγερσης στο θολό νου ενός ταμμένου μια ζωή υπέρ πίστεως Δερβίση – **Ο Δερβίσης και ο Θάνατος** – αιώνιου υποτακτικού της εξουσίας, ο οποίος ψάχνει εκτός του τον δολοφονημένο εντός του τρόπο να τα αρχίσει όλα – αυτό και μόνο αυτό είναι η ουσία της εξέγερσης - ζανά από την αρχή:

“**Ανέπνεα** τη δροσερή νύχτα του Μάη, φρέσκια και σπινθηροβόλα, αγαπάω την άνοιξη (σ.σ τη περιοδική εξέγερση ή τη σταθερή αναγέννηση της φύσης, κάθε νέο χρόνο ξανά από την αρχή), σκέφτηκα, αγαπάω την άνοιξη, ακούραστη και ανάλαφρη, μας ξυπνάει με ελαφριά ευκολόπιστη πρόσκληση ν’ αρχίσουμε από την αρχή, χίμαιρα κι ελπίδα κάθε χρόνο, νέα βλαστάρια ανθίζουν απ’ τα παλιά δέντρα, αγαπάω την άνοιξη, φωνάζω μέσα μου επίμονα, πιέζομαι να το πιστέψω, το έκρυβα απ’ τον εαυτό μου τα προηγούμενα χρόνια, αλλά τώρα την καλώ, προσφέρομαι να με κατακτήσει, χαϊδεύω το άνθος της μηλιάς δίπλα στον δρόμο, και το τρυφερό νέο κλαδάκι, οι χυμοί κελαρύζουν στις αναρίθμητες φλεβίτσες του, νιώθω την πορεία τους, ας περάσουν απ’ την παλάμη στο σώμα μου, το άνθος της μηλιάς να βλαστήσει στα δάχτυλά μου και το διαπεραστικό πράσινο φυλλαράκι στις χούφτες μου, να γίνω απαλή απαλή μυρωδιά φρούτου και η σιωπηλή του αδιαφορία, θα δείχνω τα ανθισμένα χέρια μπροστά στα έκθαμβα μάτια, θα τα προσφέρω στην τροφή βροχή, βυθισμένος στη γη, τρεφόμενος απ’ τον ουρανό, αναγεννημένος κάθε άνοιξη, γαληνεμένος τα φθινόπωρα, καλά θα ήταν να τ’ αρχίσω όλα απ’ την αρχή.”